

Ανδρουλάκης: Το «κορωνο-ομόλογο», φάρμακο για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης

Τη σημασία της έκδοσης ευρωομολόγου ως φαρμάκου για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης από τον κορωνοϊό, ανέδειξε με άρθρο του ο ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Νίκος Ανδρουλάκης.

Αναλυτικά:

Το ευρωομόλογο, ένα εργαλείο που θα πρέπει να εφευρεθεί από την αρχή, γρήγορα και σωστά, υπόσχεται σε αυτή τη συγκυρία να ελαφρύνει τα βάρη από τις πλάτες των κρατών – μελών, όπως η Ιταλία και η Ισπανία, που έχουν ήδη χτυπηθεί, μετρώντας πολλές εκατοντάδες νεκρών ανθρώπων κάθε μέρα και με την οικονομία τους να βουλιάζει από την ανάγκη προσωρινού παγώματος για χάρη της μη περαιτέρω εξάπλωσης του [κορωνοϊού](#).

Ένα τέτοιο εργαλείο αποτελεί την βέλτιστη επιλογή και για χώρες με εύθραυστες οικονομίες, που μέχρι πριν λίγο βρισκόταν σε προγράμματα στήριξης, όπως η Ελλάδα και η Πορτογαλία, ώστε να αναχαιτίσει μια νέα κρίση που θα οδηγήσει στην διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής.

Ένα τέτοιο χρεόγραφο, τουλάχιστον όπως είχε συζητηθεί εκτενέστερα πριν από μια δεκαετία, σημαίνει ότι τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης θα δανείζονται ενιαία και όχι το καθένα ξεχωριστά, ρίχνοντας το επιτόκιο δανεισμού, αφού την εγγύηση του αναλαμβάνουν πάλι όλες οι χώρες από κοινού, δηλαδή είναι από κοινού υπεύθυνες και για την αποπληρωμή του.

Το λάθος έγινε μια δεκαετία πριν από τις χώρες που αντιστάθηκαν στην δημιουργία αυτού του εργαλείου, το οποίο συζητήθηκε μετά από πρόταση του Γιούνκερ και της Ελλάδας από

τα πρώτα χρόνια της κρίσης κατά την διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και με την στήριξη των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών.

Τότε η αντίσταση των συντηρητικών κυβερνήσεων με ηγέτιδα την Γερμανία που ύψωσαν τοίχος απέναντι σε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο, καταδίκασε τη χώρα μας σε λιγότερο αλληλέγγυες λύσεις.

Όμως, εν αντιθέσει με τότε, η κρίση που αντιμετωπίζουμε σήμερα δεν είναι ούτε ασύμμετρη, ούτε οφείλεται στην δημοσιονομική σπατάλη του «κακού νότου», άρα και δεν προσφέρεται για εκλογική εκμετάλλευση από τις κυβερνήσεις της Γερμανίας – Ολλανδίας – Αυστρίας, στοχεύοντας στην ενεργοποίηση πολιτικών ενστίκτων της οικονομικής κρίσης του 2008.

Οι εννιά χώρες που ζητούν πια το αυτονόητο για να μη βουλιάξουν στο χρέος για να κρατήσουν στη ζωή τους πολίτες και την οικονομία τους και θα έχουν σε δύο εβδομάδες την δυνατότητα να αποδείξουν στους εταίρους τους ότι η προφανής ανάγκη για νέα εργαλεία πέρα από την πιστοληπτική γραμμή στήριξης του EMS και τις προσπάθειες της ΕΚ με μπαζούκας ρευστότητας, δεν είναι επιπόλαιη απόφαση, ούτε πολυτέλεια.

Σε κάθε διαφορετική περίπτωση και εάν οι ηγέτες της ευρωζώνης δεν σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, η Γερμανία θα δει τους συμμάχους της στην στασιμότητα μειώνονται καθώς η κρίση θα εξαπλωθεί.

Η Γαλλία έχει ήδη αλλάξει στρατόπεδο, με τον Μακρόν να κάνει στροφή 180 μοιρών σε σχέση με την θέση του Σαρκοζί, κατανοώντας ότι το ευρωμόλογο δεν είναι μια καλή ιδέα σε κακό τάιμινγκ, αλλά ότι τώρα είναι η ώρα για αποφάσεις και καινοτόμα εργαλεία που θα στείλουν μήνυμα ασφάλειας στους ευρωπαϊκούς λαούς την στιγμή αυτής της πρωτοφανούς τρικυμίας που κανείς δεν είναι σε θέση να προβλέψει με ασφάλεια το τέλος της.